

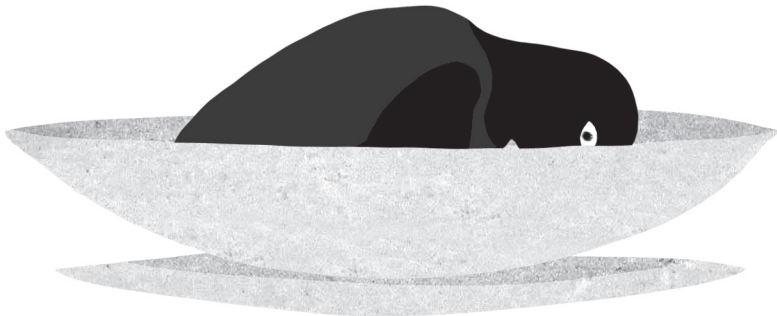
Cadeaus

- 12 Grootpapa en grootmama zijn oud.
Ze kunnen niet lang feesten.
Daarom kwamen ze laat.
Grootpapa en een slavin hielpen
grootmama uit het rijtuig.
Ze gaven me een bijbel
met een gouden slot erop.
Van tante Amy kreeg ik parfum.
Van tante Elisabeth niets.
Is nog geheim, hoor schat.
Hooft bij het cadeau van papa.
Ik ben zo benieuwd.
Maar ik vergat alles,
want tante Erda gaf me een tas.
Een bijna-grote-dames-tas.
Die ga ik altijd dragen.

Verrassing

Het feest werd mooier en mooier.
De slaven brachten champagne.
Ook ik kreeg een glas.
Voor het eerst!
Iedereen keek naar me.
Ik voelde me bijna volwassen.
Vooral toen papa me zijn arm gaf.
We liepen voorop naar de eetzaal.
De tafel was prachtig gedekt.
Het kaarslicht glansde in de glazen,
de borden leken wel van goud
en overal geurden bloemen.
Papa schoof mijn stoel naar achteren,
zodat ik kon gaan zitten.
We kregen heel veel te eten.
Wel zeven gangen, geloof ik.
Ik vond het allemaal lekker.
Iedereen was blij.
Ook grootpapa glom.
Soms lachte hij zelfs.
Papa hield een toespraak.
Hij zei hoe groot ik nu was,

hoe lief en ijverig,
een dochter om trots op te zijn.
Toen gingen de bloemen van tafel.
Vier slaven brachten een gesloten schaal.
De grootste die we hebben.
Zwaar en van zilver.
14 Ze zetten hem midden op tafel.
Papa is sterk.
Hij haalde zelf het deksel eraf.
Ik zag een mensje.
Het zat dubbelgevouwen in de schaal.
Het kwam overeind.
Het droeg een hesje en een soort schortje.
Het kon een jongetje zijn of een meisje.
Ik kon het niet goed zien.
Dit is Koko, zei papa.
Een slaafje voor onze Maria.
Van tante Elisabeth kreeg ik een zweepje.
Het paste net niet in de tas.
Jammer.

Koko

Ik was blij met Koko.
Ik had nog nooit een eigen slaaf gehad.
's Morgens legde hij alles klaar.
Mijn handdoek,
mijn gezichtsdoek,
mijn voetendoek,
mijn billendoek
en mijn zilveren kam en borstel.
Hij ruimde alles keurig op.
Bij het ontbijt stond hij naast mijn stoel.
Hij gaf me alles aan.
Ik hoefde maar te wijzen
en het was er.
Na twee dagen wist hij alles.
Ik hoefde niets meer uit te leggen.
Maar hij was zo saai.
Hij lachte nooit.
Hij keek aldoor voor zich uit.
Net als grootpapa.
Die kijkt streng.
Koko kijkt wazig.
Alsof hij iets ziet wat er niet is.

Het ergert me.
Daardoor werd ik kwaad.
Waar kijk je naar?
Hij zei niets.
Ik werd bozer en bozer.
Ik had hem bijna geslagen.

16

Raar

Koko, waar ben je geboren?

Weet niet.

Waar kom je vandaan?

Van de markt, juffrouw.

Waar is je vader?

Weet niet.

Waar is je moeder?

Weet niet.

Hij weet niets.

Stom stom stom.